

3 Φεβρουαρίου 2015

Όταν το παιδί ξεκινάει να λέει «κακές» λέξεις

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Τα παιδιά μιμούνται λεκτικές συμπεριφορές των γονέων τους και καθώς μεγαλώνουν έχουν όλο και περισσότερα ερεθίσματα, εμπειρίες που βοηθούν στην ανάπτυξη της λεκτικής τους ικανότητας και στον εμπλουτισμό του λεξιλογίου τους. Τα παιδιά επαναλάβουν τα ακούσματα που έχουν καθημερινά. Ωστόσο είναι ακόμη μικρά για να φιλτράρουν τα ακούσματα και να επιλέξουν αυτά που πρέπει να πουν ή να απορρίψουν εκείνα που δεν πρέπει.

Το λεξιλόγιο τους εμπλουτίζεται με νέες λέξεις αλλά και με κάποιες «κακές» που στο άκουσμά τους οι μεγάλοι σπεύδουν να απαγορέψουν την επανάληψή τους. Τα παιδιά βρίσκουν πολλές φορές διασκεδαστικό να επαναλαμβάνουν απαγορευμένες λέξεις προκειμένου να ελέγξουν τις αντιδράσεις των γύρω τους, αλλά κυρίως των γονέων τους. Οι αλήθεια είναι πως οι απαγορευμένες λέξεις οι βρισιές δηλαδή, είναι λέξεις που συνοδεύονται με συναισθηματική ένταση μεγαλύτερη από τις απλές, κοινές λέξεις για αυτό είναι οι πρώτες λέξεις που θα αντιγράψουν.

Κατά κανόνα, οι πρώτες άσχημες λέξεις που μαθαίνει ένα παιδί είναι εκείνες που σχετίζονται με τα κακά του. Απολαμβάνει να τις λέει γιατί, πολύ απλά ξέρει τι σημαίνουν αλλά και γιατί στα πρώτα χρόνια της ζωής τους οι λειτουργίες της απέκκρισης βρίσκονται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός και ξέρει ότι αποτελούν

ιδιαίτερο ζήτημα στην οικογένεια. Τα μικρά παιδιά τρέμουν μη χάσουν την προσοχή των γονιών τους και φοβούνται μήπως αποξενωθούν από αυτούς. Εκεί αποσκοπεί και η αναπαραγωγή «κακών λέξεων» που είναι ένας πειραματισμός για να δουν αν μπορούν να τραβήξουν την προσοχή των γονέων τους.

Τα παιδιά δε βρίζουν τις περισσότερες φορές για να σοκάρουν τους γονείς τους αλλά γιατί είναι σίγουρα πως προφέροντάς τες θα κάνουν τους φίλους τους να γελάσουν. Ένα παιδί μικρής ηλικίας έχει λιγότερη «συνείδηση» για το ότι η λέξη που χρησιμοποιεί, μπορεί να είναι προσβλητική και πληγώνει τα συναισθήματα άλλων ανθρώπων.

Στα παιδιά αρέσει να χρησιμοποιούν τις αγαπημένες βρισιές ατόμων που θαυμάζουν, όπως για παράδειγμα του μεγαλύτερου αδελφού τους, ή κάποιου φίλου. Αυτό το κάνουν γιατί τους αρέσει να μιμούνται τους μεγάλους και οι βρισιές θεωρούνται αποκλειστικότητα των μεγάλων.

Ο καλύτερος τρόπος για να κάνετε τα παιδιά σας να σταματήσουν να λένε «κακές» λέξεις είναι να μην τους δίνετε απολύτως καμία σημασία. Ειδικότερα

-μη γελάσετε όταν το παιδί σας βρίσει γιατί το γέλιο ερμηνεύεται, εκ μέρους του παιδιού, ως ενθάρρυνση να συνεχίσει ό,τι κάνει!

-εφαρμόστε αυτό που στην ψυχολογία ονομάζουν «μέθοδος της απόσβεσης». Με άλλα λόγια αδιαφορήστε, και προσποιηθείτε ότι δεν ακούσατε τίποτα. Τηρώντας αυτή στάση το παιδί πείθεται πως μιλώντας άσχημα, δεν κάνει κάτι αξιοπρόσεκτο και το πιθανότερο είναι να μην την επαναλάβει.

-ενημερώστε το παιδί για το πώς νιώθουν οι άλλοι άνθρωποι όταν ακούν προσβλητικές λέξεις. Με απλά λόγια εξηγήστε του ότι οι «κακές» λέξεις είναι μια μορφή λεκτικής βίας και ότι υπάρχει περίπτωση κάποιος φίλος του να αισθανθεί πολύ άσχημα και να μη θέλει να παίζει μαζί του. Μην ενοχοποιήσετε το παιδί γιατί λέει κακές λέξεις αλλά με σταθερό τρόπο δείξτε του ότι οι πράξεις του έχουν συνέπειες.

-προσέξτε τη γλώσσα που χρησιμοποιείτε μπροστά στο παιδί. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι το παιδί μιμείται συμπεριφορές δικές σας. Φροντίστε εσείς και ο σύντροφός σας να μη χρησιμοποιείτε απρεπείς εκφράσεις με τη δικαιολογία ότι οι γονείς μπορούν να βρίζουν, τα παιδιά όχι. Σίγουρα εσείς θα πρέπει να αποτελείτε καλό πρότυπο μίμησης. Σίγουρα δεν μπορείτε να προστατέψετε το παιδί σας από το να ακούει άσχημες λέξεις έξω από το σπίτι, αλλά μπορείτε να το προστατέψετε από το να ακούει εσάς να μιλάτε έτσι.

Πηγή: govastileto.gr